

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 156

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 martie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.617 din 20 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și ale art. 304 ¹ din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 1.620 din 20 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 din Codul de procedură civilă	3–4
Decizia nr. 1.621 din 20 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 din Codul de procedură civilă	5
Decizia nr. 1.622 din 20 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori	6–9
Decizia nr. 1.624 din 20 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404 ¹ și ale art. 404 ² din Codul de procedură civilă	9–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
122. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 al Regiei Autonome „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”, aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii	11–14
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
54. — Decizie pentru numirea domnului Marian-Valentin Nidelea în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al primului-ministru	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
58. — Ordin al ministrului administrației și internelor privind constituirea Comisiei ministeriale pentru romi la nivelul Ministerului Administrației și Internelor și pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a acesteia	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.617**

din 20 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftai.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Octavia Diana Hărmănaș și Maria Popa în Dosarul nr. 98/176/2010 al Tribunalului Alba — Secția comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 332D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 98/176/2010, **Tribunalul Alba — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Octavia Diana Hărmănaș și Maria Popa într-un dosar având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile pronunțate de Judecătoria Alba Iulia prin care s-a respins în parte o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că reglementările criticate sunt neconstituționale, întrucât creează o diferență între cei ale căror litigii au deschisă și calea de atac a apelului și cei în ale căror litigii este reglementată doar calea de atac a recursului. Din compararea dispozițiilor art. 304 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă rezultă faptul că motivele suplimentare ce pot fi invocate în baza prevederilor art. 304¹ din Codul de procedură civilă pot fi doar motive de nelegalitate. Astfel, în litigiile în care se pot folosi atât calea de atac a apelului, cât și a recursului, cetățeanul care se adresează justiției beneficiază de două grade de jurisdicție, iar cauza sa este analizată sub toate aspectele. Pe de altă parte, în situația în care numai calea de atac a recursului este permisă, pot fi analizate doar aspectele de legalitate. Dacă în această din urmă situație s-ar putea administra și alte probe

decât cele cu înscrisuri, nu s-ar mai putea vorbi însă de existența vreunei discriminări.

Tribunalul Alba — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 304 pct. 9 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 304 pct. 9: „*Modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în următoarele situații, numai pentru motive de nelegalitate: [...]*

9. când hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii.”;

— Art. 304¹: „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și în art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale atacate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 65 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 14 februarie 2008, și Decizia nr. 205 din 10 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 9 mai 2011, Curtea a constatat că dispozițiile art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, care constituie temeiul de drept al controlului judiciar exercitat pe calea recursului, nu relevă niciun fine de neconstituționalitate.

Curtea a statuat că acestea reprezintă norme de procedură ce au fost adoptate de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale consacrate prin dispozițiile art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit cărora „*Competența instanțelor*

judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”.

Asupra dispozițiilor art. 304¹ din Codul de procedură civilă, instanța constituțională s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 351 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 25 mai 2006, și prin Decizia nr. 1.640 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 28 februarie 2011, reținând că justificarea acestei reglementări derogatorii de la regula generală a caracterului nedevolutiv al recursului ține de deosebiri esențiale existente între cele două situații avute în vedere de legiuitor. Astfel, în situația în care s-a putut exercita calea de atac a apelului, cauza a fost, integral și sub toate aspectele legalității și temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, examinată de o instanță de control judiciar cu un grad de jurisdicție superior, iar recursul va putea fi exercitat pentru motive concret și limitativ determinate, care vizează legalitatea

deciziei pronunțate în apel. În situația în care părților nu le este deschisă calea de atac a apelului, apare firesc ca instanța să poată cerceta sub toate aspectele cauza dedusă judecătii.

Această posibilitate, coroborată cu principiul rolului activ al judecătorului, conform căruia instanța are îndatorirea să stăruie prin toate mijloacele legale pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale, este menită să asigure părților o judecată echitabilă și să conducă instanța la cercetarea și aprecierea tuturor aspectelor relevante pentru pronunțarea unei soluții.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Octavia Diana Hărmanaș și Maria Popa în Dosarul nr. 98/176/2010 al Tribunalului Alba — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.620

din 20 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 608D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a solicitat acordarea unui ajutor public judiciar în vederea reprezentării printr-un avocat desemnat din oficiu. Reprezentantul Ministerului Public se opune admiterii cererii, considerând-o inadmisibilă. Curtea, având în vedere Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 20 din 17 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 7 octombrie 2008, respinge cererea autorului excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 857 din 28 noiembrie 2006,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Focșa în Dosarul nr. 12.005/2/2009/a1 al

pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 12.005/2/2009/a1, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Adrian Focșa într-un dosar având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că reglementările criticate sunt neconstituționale, întrucât, prin aplicarea acestora, rămân necercetate aspecte care pot conduce la o corectă soluționare a unui litigiu. De asemenea, dispozițiile legale criticate permit ca apărările uneia dintre părți să fie înlăturate, în mod discriminatoriu, în favoarea apărărilor celeilalte părți, care apare, astfel, ca fiind privilegiată.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Focșa în Dosarul nr. 12.005/2/2009/a1 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 321 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Nu se poate face o nouă contestație pentru motive ce au existat la data celei dintâi”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, precum și dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale atacate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 857 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 17 ianuarie 2007, Curtea a statuat că dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură, care, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, sunt în competența de reglementare a legiuitorului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele arătate mai sus, Curtea mai constată că procesul civil trebuie să se desfășoare cu o anumită celeritate care să garanteze evitarea cererilor șicanatorii introduse de părți. De asemenea, opțiunea legiuitorului este justificată de necesitatea respectării principiului autorității de lucru judecat și, implicit, a raporturilor juridice civile deja stabilite. Curtea constată, astfel, că legiuitorul nu a încălcat în vreun fel prevederile Constituției României sau ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.621

din 20 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Stelică Daniel Tufan în Dosarul nr. 1.728/87/2011 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 623D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că aceasta este nemotivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.728/87/2011, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Stelică Daniel Tufan într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de întoarcere a executării.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că reglementările criticate sunt neconstituționale întrucât conduc la o exercitare abuzivă a drepturilor procesuale de către lichidator atunci când formulează o cerere de întoarcere a executării, în condițiile în care fondul cauzei este incert, iar rejudecarea suspendată.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Stelică Daniel Tufan în Dosarul nr. 1.728/87/2011 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal, contrar dispozițiilor Legii nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia în privința excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 311 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

„Hotărârea casată nu are nicio putere.

Actele de executare sau de asigurare făcute în puterea unei asemenea hotărâri sunt desființate de drept, dacă instanța de recurs nu dispune altfel.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 73 alin. (3) lit. p) privind reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială și art. 79 alin. (1) privind rolul Consiliului Legislativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorul acesteia nu formulează, în realitate, o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci ridică probleme care țin de interpretarea și aplicarea legii. Revine, astfel, instanței judecătorești competente sarcina de a se pronunța dacă întoarcerea executării a fost realizată cu respectarea art. 404² din Codul de procedură civilă, în condițiile casării sentinței executate.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.622

din 20 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și alin. (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială „Volksbank România” — S.A. din București în Dosarul nr. 17.614/233/2010 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 642D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 824D/2011, nr. 773D/2011 și nr. 1.099D/2011 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială „Volksbank România” — S.A. din București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 773D/2011, partea Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Vrancea a depus o cerere prin care solicită respingerea excepției.

Având în vedere identitatea parțială de obiect a excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 824D/2011, nr. 773D/2011 și nr. 1.099D/2011 la Dosarul nr. 642D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 824D/2011, nr. 773D/2011 și nr. 1.099D/2011 la Dosarul nr. 642D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții, respectiv Decizia nr. 1.446 din 3 noiembrie 2011, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 4 mai 2011 și 6 iunie 2011, pronunțate în dosarele nr. 17.614/233/2010 și nr. 19.433/233/2010,

Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și alin. (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.

Prin Încheierea din 6 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 18.716/231/2010, Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și art. 88 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.

Prin Încheierea din 20 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 16.920/320/2010, Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 36, art. 88 alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Volksbank România” — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 sunt neconstituționale, deoarece se aplică și contractelor garantate cu ipotecă, precum și contractelor de credit în derulare, impunând eliminarea unor costuri din contracte de credit în derulare. Astfel, consideră că dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 91, art. 92 și art. 95 din această ordonanță de urgență contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) și art. 115 alin. (4), întrucât noua lege nu poate desființa modalitatea în care legea anterioară a reglementat contractele de credit, această modalitate fiind supusă regulii *tempus regit actum*. Dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 înfrâng prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 115 alin. (4) și art. 135 alin. (2) lit. a), în măsura în care limitează comisioanele ce pot fi percepute de către instituțiile de credit și în măsura în care, coroborate cu dispozițiile art. 95 din ordonanța de urgență, impun instituțiilor de credit să elimine din toate contractele de credit aflate în derulare la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență a tuturor acelor comisioane care nu se regăsesc denumite în enumerarea limitativă prevăzută de art. 36, cu diminuarea corespunzătoare a veniturilor instituțiilor de credit aferente acestor comisioane. În fine, dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 sunt neconstituționale în raport cu prevederile constituționale ale art. 126 alin. (6) și art. 21, în măsura în care impun instituțiilor de credit să restituie împrumutaților sumele încasate fără temei legal și, respectiv, să repare deficiențele constatate prin proces-verbal.

Judecătoria Galați — Secția civilă, Judecătoria Focșani și Judecătoria Târgu Mureș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, prin punctele sale de vedere trimise în dosarele nr. 642D/2010 și nr. 824D/2011 consideră că excepția de neconstituționalitate este în principal inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată.

Avocatul Poporului, în Dosarul nr. 1.099D/2011, consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010.

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1)—(3) privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului juridic general al proprietății și al moștenirii, art. 108 alin. (3) privind regimul adoptării ordonanțelor, art. 115 alin. (1), (4) și (6) referitor la adoptarea ordonanțelor de urgență, art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) privind obligațiile statului în economie, art. 136 privind proprietatea și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorul acesteia aduce atât critici de neconstituționalitate extrinseci, cât și critici de neconstituționalitate intrinseci prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010. Având în vedere acest aspect, Curtea va analiza mai întâi criticile de neconstituționalitate extrinseci și, ulterior, pe cele intrinseci.

I. Curtea constată că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 a intervenit într-un context mai larg în care au fost adoptate mai multe acte normative care au avut drept scop limitarea efectelor crizei economico-financiare asupra economiei naționale.

În acest sens, Curtea observă că Guvernul, la data de 7 iunie 2010, și-a angajat răspunderea în fața Parlamentului asupra proiectului de lege privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și asupra proiectului de lege privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Acest pachet de măsuri, afectând nivelul veniturilor populației, cu

consecințe directe asupra nivelului de trai al acesteia, a fost însoțit și de alte acte normative, precum ordonanța de urgență criticată, adoptate în scopul limitării efectelor măsurilor de austeritate asupra populației. În acest sens, în nota de fundamentare, se face referire în mod expres la „*criza economico-financiară cu impact asupra veniturilor per familie*”, ceea ce indică faptul că ordonanța de urgență criticată se constituie într-o veritabilă măsură de protecție a populației, respectiv a consumatorilor care intră în sfera sa de incidență. Adoptarea tardivă a acesteia ar fi lipsit persoanele afectate de un instrument de natură să protejeze veniturile per familie ale populației.

Pe lângă aspectele legate de criza economică și care în jurisprudența Curții Constituționale au fost considerate motive importante, dar nu suficiente pentru a justifica existența situației extraordinare (de exemplu, Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, și Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011), Curtea urmează a avea în vedere faptul că, deși declanșarea procedurii de *infringement* în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene prevăzută de art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu era iminentă (a se vedea și Decizia nr. 802 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 23 iunie 2009, și Decizia nr. 1.599 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 26 ianuarie 2011), și că, de principiu, măsurile naționale necesare pentru implementarea directivei trebuie adoptate de Parlament, în calitatea sa de legiuitor ordinar (a se vedea Decizia nr. 1.599 din 9 decembrie 2010), necesitatea adoptării acestor măsuri de către legiuitorul delegat, respectiv Guvernul României, s-a impus în scopul evitării consecințelor negative ce s-ar fi produs asupra concurenței la nivelul Uniunii Europene, respectiv asigurării protecției imediate a consumatorilor.

Astfel, Curtea reține că prin adoptarea actului normativ criticat s-a încurajat mobilitatea consumatorilor, în sensul de a li se permite acestora mutarea creditelor de la un creditor la altul în condiții contractuale mai avantajoase, s-a dat posibilitatea consumatorilor de a rambursa anticipat sumele contractate fără a plăti penalități excesive și s-a creat cadrul necesar pentru relansarea acordării de credite în condiții de transparentă și liberă concurență.

Pe lângă protecția consumatorilor, această intervenție legislativă a fost necesară pentru a permite creditorilor să îndeplinească obligațiile prevăzute în actul normativ european, astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne a Uniunii Europene, care impune asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul acesteia.

De asemenea, Curtea observă că, în lipsa unei reglementări imediate a contractelor de credit pentru consumatori, aceștia nu ar fi putut beneficia de drepturile prevăzute de actul normativ european, ceea ce ar fi avut un impact direct asupra veniturilor consumatorilor. Totodată, s-ar fi creat o denaturare a concurenței la nivelul instituțiilor de credit.

Curtea mai reține că România, fiind un stat de drept, care face parte din Uniunea Europeană și care și-a asumat anumite obligații față de aceasta în baza art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României, trebuie să respecte prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și să asigure ducerea la îndeplinire a cerințelor celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu. Curtea observă însă, în conformitate cu jurisprudența sa mai sus citată, că necesitatea transpunerii și implementării în legislația națională a Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, care trebuia realizată până la data de 11 iunie 2010, nu poate justifica, singură, îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) referitor la existența unei situații extraordinare. Mai mult, o atare concluzie

este susținută și de faptul că Guvernul nu a făcut demersurile necesare și nu a depus vreun proiect de lege la Parlament prin care să se urmărească transpunerea Directivei 2008/48/CE, astfel că Guvernul nu ar putea invoca propria culpă pentru netranspunerea în timp util a acesteia.

Cu toate acestea, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, Guvernul a venit în întâmpinarea dificultăților economico-financiare ale populației, atenuându-le, în contextul adoptării măsurilor legislative mai sus menționate. Mai mult, prin implementarea directivei, Guvernul a reușit să creeze cadrul favorabil liberei concurențe între instituțiile de credit.

Desigur, limita temporală stabilită în textul directivei nu echivalează cu existența unei situații care să nu suferă amânare, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, situație ce ar fi fost determinată de iminența declanșării procedurii de *infringement* de către Comisia Europeană, potrivit dispozițiilor art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Acest articol prevede că Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate fi sesizată de către Comisie, atunci când un stat membru a încălcat oricare dintre obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor, după ce Comisia emite un aviz motivat cu privire la acest aspect, după ce a oferit statului în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile și doar în cazul în care statul în cauză nu se conformează acestui aviz în termenul stabilit de Comisie. Așadar, această procedură presupune mai multe faze, nu intervine automat, prin simpla netranspunere în termenul prevăzut de o directivă, iar decizia de a o declanșa și continua, respectiv de a sesiza Curtea, este un atribut discreționar al Comisiei Europene. Or, declanșarea procedurii de *infringement* în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în cazul de față nu era iminentă în sensul jurisprudenței Curții Constituționale.

Așadar, Curtea reține că situația extraordinară a fost determinată de contextul economico-financiar dificil care reclama măsuri rapide, ferme, de natură să diminueze efectele crizei economice și ale măsurilor de austeritate pe care aceasta le-a generat, precum și de necesitatea luării unor măsuri pozitive pentru a nu fi afectat obiectivul de realizare a pieței interne a Uniunii Europene.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinseci, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate pentru motivele ce vor fi expuse mai jos.

În legătură cu pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii, prevăzut de Constituție, se reține că, în concepția Curții Constituționale, concretizată, de exemplu, prin Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Rezultă că retroactivitatea legii privește modificarea unei situații pentru trecut, iar nu reglementarea diferită a unei situații juridice pentru viitor.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 respectă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, producând efecte pentru viitor de la data intrării în vigoare, creditorilor nefiindu-le impuse obligații de recalculare transparentă a dobânzilor și de eliminare a comisioanelor percepute în trecut, contractul de credit fiind un contract cu executare succesivă. Obligațiile care cad în sarcina creditorilor acestora operează pentru viitor, dispozițiile legale ce le impun fiind de aplicabilitate imediată, adică din momentul intrării în vigoare a ordonanței de urgență, ceea ce înseamnă că acestea vizează prestațiile viitoare pe care contractanții trebuie să le execute în temeiul unui contract cu executare succesivă.

Curtea mai observă că dispozițiile în cauză, aplicându-se contractelor în curs de derulare, nu încalcă prevederile art. 44 din Constituție. Astfel, nu este afectat patrimoniul creditorilor, întrucât nu este diminuat principalul obligației de plată, ci modalitatea în care sunt stabilite pe viitor dobânzile și alte costuri pe care le implică un contract de credit. Prestațiile viitoare sub forma dobânzilor nu intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate, acesta protejând doar acele creanțe — în cazul de față sub forma sumei împrumutate, dobânzilor sau comisioanelor — care sunt certe, lichide și exigibile.

Curtea mai reține că dispozițiile de lege criticate transpun în dreptul intern o reglementare secundară a Uniunii Europene, și anume o directivă, act obligatoriu care stabilește în sarcina statelor membre destinare o obligație de rezultat în ceea ce privește transpunerea, obligație care însă nu este de natură să împiedice legiuitorul național să reglementeze mai amplu, mai riguros sau mai detaliat domeniul vizat. Legiuitorul național este obligat însă să efectueze această operațiune în mod corect, în acord cu scopul și spiritul directivei europene transpuse, care, în cazul de față, vizează asigurarea unei mai eficiente protecții a consumatorilor. De altfel, pct. 9 din preambulul Directivei 2008/48/CE prevede necesitatea de a asigura consumatorilor din Uniunea Europeană un nivel ridicat și echivalent de protecție a intereselor lor și de a crea o veritabilă piață internă, recunoscând dreptul statelor membre de a menține sau introduce, în anumite condiții, dispoziții legale naționale suplimentare. Interdicția adresată statelor membre, prin același pct. 9, de a menține sau de a introduce alte dispoziții de drept intern decât cele prevăzute de prezenta directivă nu se aplică decât în cazul dispozițiilor armonizate din directivă. Referitor la acest aspect, și anume la faptul dacă legiuitorul delegat a afectat prin ordonanța de urgență dispozițiile armonizate, Curtea mai reține că instanțele de judecată, împreună cu Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sunt singurele competente să analizeze și să constate neconcordanța dintre legislația internă ce vizează transpunerea unei directive și dreptul Uniunii Europene (a se vedea Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010).

Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 73 și 108 din Constituție, Curtea constată că printr-o ordonanță de urgență se poate reglementa într-un domeniu rezervat legii organice (a se vedea Decizia nr. 1.189 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 16 noiembrie 2011).

În fine, invocarea art. 16 din Legea fundamentală în sprijinul excepției de neconstituționalitate nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate, autorul excepției nemotivând în niciun fel relația de contrarietate existentă între textul criticat și această dispoziție constituțională. În acest caz, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în invocarea acestor motive [a se vedea și Decizia nr. 1.313*) din 4 octombrie 2011, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii].

Având în vedere argumentele prezentate, Curtea nu poate reține nici încălcarea art. 45 privind libertatea economică din Constituția României, ținând cont de faptul că libertatea economică se exercită în limitele legii. Așadar, intervenția legiuitorului în stabilirea condițiilor de executare a contractelor cu executare succesivă nu are semnificația încălcării acestui articol.

Curtea mai observă că dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât dispozițiile ordonanței de urgență criticate nu intră în sfera de aplicare a acestor dispoziții constituționale.

Luând în considerare faptul că nu s-a constatat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale invocate sau a altor dispoziții constituționale, Curtea reține că prevederile art. 53, respectiv ale art. 1 alin. (5) din Constituție nu au incidență în cauză.

*) Decizia 1.313 din 4 octombrie 2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012.

De altfel, asupra unei părți din dispozițiile legale criticate, respectiv dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din ordonanța de urgență,

Curtea s-a pronunțat, prin raportare la critici similare, prin Decizia nr. 1.446 din 3 noiembrie 2011, publicată la în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială „Volksbank România” — S.A. din București în dosarele nr. 17.614/233/2010 și nr. 19.433/233/2010 ale Judecătorei Galați — Secția civilă, în Dosarul nr. 18.716/231/2010 al Judecătorei Focșani și în Dosarul nr. 16.920/320/2010 al Judecătorei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.624

din 20 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și ale art. 404² din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și ale art. 404² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Eugenia Blaj în Dosarul nr. 33.752/299/2009 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 894D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 467 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.084 din 22 noiembrie 2004, precum și nr. 627 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 30 iunie 2009, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 1.149R din 9 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 33.752/299/2009, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și ale art. 404² din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Eugenia Blaj într-un dosar având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe civile, cererea de chemare în judecată având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că reglementările criticate sunt neconstituționale, întrucât în faza executării silită se îngrădește dreptul la apărare creditorului, având în vedere că desființarea actelor de executare silită nu este de natură să determine, în mod automat, restabilirea situației anterioare, [cu atât mai mult cu cât restabilirea situației anterioare nu presupune numai ca executarea silită să fie nelegală] pentru aceasta fiind necesară și îndeplinirea condiției ca executarea silită să fie efectuată fără un drept, respectiv fără un titlu executoriu.

De asemenea, se permite debitorului să obțină un titlu executoriu împotriva creditorului, fără a se recurge la competența de drept comun a instanțelor judecătorești. În plus, se mai afirmă că, pentru a se respecta principiul egalității cetățenilor în fața legii și dreptul la un proces echitabil, este necesar ca restabilirea situației anterioare să se poată dispune doar în cadrul unui proces separat, distinct.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece regulile de competență și de procedură sunt de competența legiuitorului, iar prin

reglementarea întoarcerii executării silită în cadrul contestației la executare nu se încalcă nicio regulă sau principiu cu caracter constituțional. Dimpotrivă, reglementarea este obiectiv justificată, fiind firesc ca o executare silită anulată să nu poată produce niciun efect, nulitatea trebuind să fie în mod obligatoriu însoțită și de înlăturarea consecințelor produse de actul anulat.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 404¹ și ale art. 404² din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 404¹: „*În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia.*

Bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit.

În cazul în care executarea silită s-a făcut prin vânzarea unor bunuri mobile, întoarcerea executării se va face prin restituirea de către creditor a sumei rezultate din vânzare, actualizată în funcție de rata inflației, cu excepția situației când își găsește aplicare art. 449.”;

— Art. 404²: „*În cazul în care instanța judecătorească a desființat titlul executoriu sau actele de executare, la cererea celui interesat, va dispune, prin aceeași hotărâre, și asupra restabilirii situației anterioare executării.*

Dacă instanța care a desființat hotărârea executată a dispus rejudecarea în fond a procesului și nu a luat măsura restabilirii situației anterioare executării, această măsură se va putea dispune de instanța care rejudecă fondul.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și ale art. 404² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Eugenia Blaj în Dosarul nr. 33.752/299/2009 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

Dacă nu s-a dispus restabilirea situației anterioare executării în condițiile alin. 1 și 2, cel îndreptățit o va putea cere instanței judecătorești competente potrivit legii.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, art. 129 alin. (1) privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale atacate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 719 din 31 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 5 septembrie 2011, a reținut că dispozițiile art. 404¹ din Codul de procedură civilă se referă exclusiv la cazurile în care a fost desființat titlul executoriu sau însăși executarea silită. Desființarea acestor acte putea fi dispusă numai de instanța judecătorească, în urma examinării temeiniciei și legalității lor. La soluționarea cererii de întoarcere a executării, de asemenea, numai instanțele judecătorești sunt competente să stabilească dacă cel care o solicită este sau nu îndreptățit să obțină restituirea bunului ori a valorii luate prin executarea silită. În această privință, art. 404¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă prevede că «*Bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit*». Creditorul are dreptul neîngrădit de a cere în justiție valorificarea creanțelor sale și, la nevoie, executarea silită a acestora, iar debitorul și orice altă persoană interesată au dreptul să conteste, tot în justiție, titlul executoriu și executarea silită însăși.

Pe de altă parte, Curtea a mai statuat că procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar, în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a însăși executării silită, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 al Regiei Autonome „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”, aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2012 al Regiei Autonome „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”, aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limite maxime și nu poate fi depășit decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, operatorul economic poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

PRIM-MINISTRU

MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Alexandru Nazare

Ministrul muncii,

familiei și protecției sociale,

Claudia Boghicevici

Ministrul finanțelor publice,

Bogdan Alexandru Drăgoi

București, 6 martie 2012.

Nr. 122.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”
București, șos. București—Ploiești nr. 38—40, sectorul 1
Cod unic de înregistrare: RO 5205651

BUGETUL DE VENITURI SI CHELTUIELI PE ANUL 2012

		mii lei	
	INDICATORI	Nr. crt	BVC 2012 propuneri
0	1	2	3
			4
I.	VENITURI TOTALE	1	45.347,35
1	Venituri din exploatare, din care:	2	43.722,10
	a) din producția vândută	3	43.472,10
	b) din vânzarea mărfurilor	4	
	c) din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
	c1 subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6	
	c2 transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7	
	d) producția de imobilizări	8	
	e) alte venituri din exploatare	9	250,00
2	Venituri financiare, din care:	10	1.625,25
	a) din imobilizări financiare	11	
	b) din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
	c) din dobânzi	13	100,00
	d) alte venituri financiare	14	1.525,25
3	Venituri extraordinare	15	
II.	CHELTUIELI TOTALE	16	41.115,43
1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	39.515,43
	a) cheltuieli materiale	18	434,39
	b) alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	336,57
	c) cheltuieli privind mărfurile	20	
	d) cheltuieli cu personalul, din care:	21	26.547,03
	d1 ch. cu salariile	22	19.840,01
	d2 cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	5.999,50
	- ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	4.530,06
	- ch. privind contribuția la asigurări pt. somaj	25	93,16
	- ch. privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	1.102,28
	- ch privind contributiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	274,00
	d3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	707,52
	d3.1) cheltuieli sociale prevăzute prin art.21 Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	262,39
	- tichete de creșă potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	
	- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	
	d3.2) tichete de masă	32	342,35
	d3.3) participare salariați la profit	33	
	d3.4) tichete de vacanță	34	
	d3.5) indemnizație la pensionare	35	102,78
	e) ch. cu plățile compensatorii cf.CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	36	
	f) ch. cu drepturile salariale convenite în baza unor hotărâri judecătorești	37	1.105,20
	g) ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	38	2.691,33
	h) ch.cu prestațiile externe	39	5.775,51
	i) alte cheltuieli de exploatare, din care:	40	2.625,40
	i1)contracte de mandat	41	69,26
	i2) ch.de protocol, din care:	42	84,64
	- tichete cadou potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43	
	i3) ch.de reclamă și publicitate, din care:	44	4,24

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		- tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	45	
		- tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	46	
		i4) ch.cu sponsorizarea	47	47,99
		i5)ch.cu taxa pt. activitatea de exploatare a resurselor minerale	48	
		i6) ch.cu redevența pentru concesiunea bunurilor	49	
		i7) ajustări privind provizioanele	50	
2		Cheltuieli financiare - total, din care:	51	1.600,00
	a)	cheltuieli privind dobânzile	52	385,20
	b)	alte cheltuieli financiare	53	1.214,80
3		Cheltuieli extraordinare	54	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	55	4.231,92
IV.		IMPOZIT PE PROFIT	56	677,11
V.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	57	3.554,81
	1	Rezerve legale	58	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	59	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	60	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	61	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	62	
	6	Profit contabil rămas după deducerea sumelor de la rd. 58,59,60,61,62	63	3.554,81
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de baza mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	64	355,48
	8	Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	65	3.021,59
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct. 1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	66	177,74
VI.		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	67	148,96
VII.		CHELTUIELI DIN FONDURI EUROPENE din care:	68	148,96
	a)	cheltuieli materiale	69	
	b)	cheltuieli salariale	70	
	c)	cheltuieli privind prestările de servicii	71	121,03
	d)	cheltuieli cu reclamă și publicitate	72	27,93
	e)	alte cheltuieli	73	
VIII.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	74	131.938,51
	1	Surse proprii	75	10.946,39
	2	Alocații de la buget	76	
	3	Credite bancare	77	8.700,00
	a)	interne	78	8.700,00
	b)	externe	79	
	4	Fonduri europene	80	112.292,12
	5	Alte surse	81	
IX.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	82	131.938,51
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	83	125.413,51
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	84	6.525,00
	a)	interne	85	6.525,00
	b)	externe	86	
X.		REZERVE, din care:	87	
	1	Rezerve legale	88	
XI	2	Rezerve statutare	89	

3		Alte rezerve	90	
XII.		DATE DE FUNDAMENTARE	91	
1		Venituri totale	92	45.347,35
2		Cheltuieli aferente veniturilor totale	93	41.115,43
3		Nr. prognozat de personal la finele anului	94	210
4		Nr. mediu de salariați total	95	210
5		Cheltuieli de natură salarială(a+b+c), din care:	96	20.482,20
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	97	19.835,14
	b)	alte cheltuieli cu personalul	98	4,87
	c)	alte bonificații și bonusuri în bani și/sau natură	99	642,19
6	a)	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	100	7.871,09
	b)	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) influențat de bonificațiile și bonusurile în lei și sau natură	101	8.127,86
7		Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente(lei/persoană)	102	
8		Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile(lei/persoană)	103	
9		Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoană)	104	560,85
10		Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale) x 1000)	105	906,68
13		Plăți restante - total	106	
	a)	prețuri curente	107	
	b)	prețuri comparabile	108	
12		Creanțe restante - total	109	430,00
	a)	prețuri curente	110	430,00
	b)	prețuri comparabile	111	430,00

Indicator fizic = nr. prestații efectuate agenților economici

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

pentru numirea domnului Marian-Valentin Nidelea în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al primului-ministru

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marian-Valentin Nidelea se numește în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al primului-ministru.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Dézsai Attila

București, 8 martie 2012.
Nr. 54.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind constituirea Comisiei ministeriale pentru romi la nivelul Ministerului Administrației și Internelor și pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a acesteia

În temeiul cap. XII secțiunea „Măsuri organizatorice” lit. a) din Strategia Guvernului României de incluziune a cetățenilor români aparținând minorității romilor pentru perioada 2012—2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.221/2011, și al art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, la nivelul Ministerului Administrației și Internelor, denumit în continuare *M.A.I.*, se constituie Comisia ministerială pentru romi, denumită în continuare *comisie*.

Art. 2. — (1) Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei ministeriale pentru romi, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Componența și atribuțiile comisiei sunt stabilite în regulamentul de organizare și funcționare prevăzut la alin. (1).

Art. 3. — Structurile din cadrul M.A.I. răspund pentru realizarea activităților/măsurilor din aria de competență, cuprinse în Strategia Guvernului României de incluziune a cetățenilor români aparținând minorității romilor pentru perioada 2012—2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.221/2011, denumită în continuare *strategie*, precum și în planurile de măsuri sectoriale ale strategiei.

Art. 4. — Structurile din cadrul M.A.I. care au atribuții în implementarea prevederilor strategiei ori a măsurilor cuprinse în planurile de măsuri sectoriale ale strategiei au obligația de a transmite semestrial Direcției pentru administrația publică locală din cadrul Direcției generale pentru relația cu comunitățile locale a M.A.I., care asigură secretariatul comisiei, date și informații privind stadiul îndeplinirii activităților/măsurilor prevăzute în strategie și în planurile de măsuri sectoriale ale strategiei, din aria de competență.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 5 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică până la data de 31 decembrie 2020.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Gabriel Berca

București, 1 martie 2012.
Nr. 58.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Comisiei ministeriale pentru romi, constituită la nivelul Ministerului Administrației și Internelor

Art. 1. — (1) Comisia ministerială pentru romi, denumită în continuare *comisia*, are în componență un președinte și 8 membri.

(2) Calitatea de președinte al comisiei este îndeplinită de secretarul de stat pentru comunitățile locale.

(3) Membrii comisiei sunt reprezentanți ai următoarelor structuri din cadrul Ministerului Administrației și Internelor (*M.A.I.*):

- a) directorul general al Direcției generale pentru relația cu comunitățile locale;
- b) directorul general al Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului;
- c) directorul general al Direcției generale management resurse umane;
- d) directorul general al Direcției generale afaceri europene și relații internaționale;
- e) directorul Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date;
- f) inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române;
- g) inspectorul general al Inspectoratului General al Jandarmeriei Române.

(4) În cazul în care un membru nu poate participa din motive întemeiate la ședința comisiei, acesta este înlocuit de un supleant.

(5) Supleanții care urmează a participa la ședința comisiei, în condițiile prevăzute la alin. (4), sunt desemnați de șefii structurilor prevăzute la alin. (3). Secretariatul comisiei este informat în scris de șefii structurilor prevăzute la alin. (3) cu privire la supleanții desemnați care urmează a participa la ședință.

Art. 2. — (1) La ședințele comisiei participă, în calitate de invitați, reprezentanți ai Agenției Naționale pentru Romi, desemnați în acest sens de către președintele acesteia, și, după caz, reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale ale romilor, cu experiență în domeniul activităților/măsurilor cuprinse în Strategia Guvernului României de incluziune a cetățenilor români aparținând minorității romilor pentru perioada 2012—2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.221/2011, denumită în continuare *strategie*, și în planurile de măsuri sectoriale ale strategiei, din aria specifică de activitate a M.A.I.

(2) În funcție de ordinea de zi și de tematica discuțiilor, la ședințele comisiei participă, în calitate de invitați, și reprezentanți ai structurilor din cadrul M.A.I., altele decât cele prevăzute la

art. 1 alin. (3), atunci când temele aflate pe ordinea de zi impun aceasta.

Art. 3. — Secretariatul comisiei este asigurat de către Direcția pentru administrația publică locală din cadrul Direcției generale pentru relația cu comunitățile locale a M.A.I.

Art. 4. — Comisia are următoarele atribuții:

a) monitorizează îndeplinirea activităților, din aria specifică de activitate a M.A.I., prevăzute în strategie, precum și a măsurilor cuprinse în planurile de măsuri sectoriale ale strategiei ce revin M.A.I.;

b) aprobă semestrial rapoartele de progres privind stadiul de implementare a activităților/măsurilor din aria de competență a M.A.I. cuprinse în strategie și în planurile de măsuri sectoriale ale strategiei;

c) elaborează propuneri de modificare a strategiei, pe domeniul de competență al M.A.I.;

d) colaborează cu Compartimentul central de monitorizare și evaluare organizat la nivel central potrivit strategiei.

Art. 5. — (1) Comisia se întrunește semestrial sau ori de câte ori este nevoie, la solicitarea președintelui ori a unuia din membrii acesteia, ca urmare a apariției unei situații care impune acest fapt.

(2) În cazul în care unul din membrii comisiei solicită convocarea acesteia, informează în scris secretariatul comisiei, comunicând motivul întrunirii, data propusă pentru desfășurarea ședinței și, după caz, informații referitoare la documentele ce urmează a fi distribuite în cadrul acesteia.

(3) Convocarea membrilor comisiei și a invitaților se face în scris, cu cel puțin 3 zile înainte de data programată pentru desfășurarea ședinței.

(4) La ședințele comisiei sunt invitați reprezentanții Agenției Naționale pentru Romi, precum și, după caz, ai structurilor din cadrul M.A.I., altele decât cele prevăzute la art. 1 alin. (3), și ai organizațiilor neguvernamentale ale romilor, cu experiență în domeniul activităților/măsurilor cuprinse în strategie și în planurile de măsuri sectoriale ale strategiei, din aria specifică de activitate a M.A.I.

(5) Odată cu invitația de participare se transmite și ordinea de zi.

Art. 6. — (1) Lucrările ședinței sunt conduse de către președintele comisiei, iar în lipsa acestuia de către membrul

desemnat de președinte și se desfășoară în prezența a cel puțin 5 persoane cu drept de vot.

(2) Comisia aprobă rapoartele de progres semestriale cu majoritatea voturilor persoanelor cu drept de vot prezente la ședință. În caz de paritate, votul președintelui sau a membrului care prezidează ședința este decisiv.

(3) Au drept de vot persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) sau (4), după caz.

(4) Rapoartele de progres semestriale sunt transmise Compartimentului central de monitorizare și evaluare, sub semnătura președintelui comisiei.

Art. 7. — Comisia poate constitui grupuri de lucru pentru analizarea stadiului îndeplinirii activităților/măsurilor prevăzute în strategie și în planurile de măsuri sectoriale ale strategiei care revin structurilor din cadrul M.A.I. Grupurile de lucru pot fi constituite din reprezentanți, la nivel de experți, ai structurilor din cadrul M.A.I. reprezentate în comisie.

Art. 8. — Secretariatul comisiei are următoarele atribuții:

a) asigură condițiile pentru buna desfășurare a ședințelor comisiei;

b) informează, în scris, președintele cu privire la necesitatea întrunirii comisiei și propune data, locul de desfășurare a ședinței și ordinea de zi, cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de desfășurarea acesteia;

c) convoacă membrii comisiei și invitații, la solicitarea președintelui, și le comunică acestora, în scris, data, locul de desfășurare a ședinței și ordinea de zi;

d) răspunde de elaborarea documentelor necesare desfășurării activității comisiei și asigură securitatea și arhivarea acestora;

e) elaborează semestrial proiectele rapoartelor de progres privind stadiul de implementare a activităților/măsurilor din aria de competență a M.A.I. cuprinse în strategie și în planurile de măsuri sectoriale ale strategiei pe baza datelor și informațiilor comunicate de structurile M.A.I.;

f) întocmește procesele-verbale ale ședințelor comisiei, care vor fi semnate de președinte sau de membrul care prezidează ședința, precum și de toți membrii prezenți.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

